

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/123/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612010965
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7612010965.6

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2014, v trestnej veci proti M. O., obžalovaného pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods.1 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3 T 235/2012 zo dňa 27.8.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného M. O..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.8.2014 sp.zn. 3 T 235/2012 bol obžalovaný M. O. uznaný za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods.1 Tr.zák. a zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 12. mája 2012, v čase okolo 02.30 hod. v L., na chodníku vedúcom od „. C. smerom dole k sídlisku J., na F.. Y., Z. L. „A. zastavil okoloidúcu M. C., ktorej sa prihovoril, chytil ju oboma rukami za krk, zvalil na trávnatý porast vedľa chodníka, pričom jednou rukou ju ohmatával po stehnách obidvoch nôh a prikázal jej byť ticho a nebrániť sa, pretože vytiahne nôž, následne od konania upustil, čím sa poškodenej podarilo ujsť, avšak asi vo vzdialenosti 30 m, v poslednej pravotočivej zákrute chodníka ju dobehol, oboma rukami ju sotil do oblasti hrudníka, následkom čoho spadla chrbtom na betónový múr, oboma rukami ju chytil za ramená, hodil na chodník z betónových dlaždíc, následkom čoho si udrela záhlavie hlavy, následne ju oboma rukami z chodníka zdvihol a ťahal za pás do neďalekého krovia, pričom poškodená sa bránila a držala sa kovového zábradlia, následne po prekonaní jej odporu ju zavliekol do tmavého priestoru obkoleseného niekoľkými stromami, preč z dosahu verejného osvetlenia, kde ju rukami sotil a zvalil chrbtom na zem, kde sa nachádzala stará vatová paplónová vložka, na ktorú dopadla, následne jej stiahol nohavice až na členky nôh, taktiež aj spodné nohavičky, oboma rukami jej chytil hlavu a prinútil ju k orálnemu sexu, čo však trvalo krátko, pretože poškodená sa mykaním a otáčaním hlavy bránila, potom jej vytiahol tielko a podprsenu ku krku, ľahol si na ňu a vykonával na jej súlož tak, že do nej vnikol pohlavným údom, pričom olizoval jej prsia a hrudník, neskôr aj ústa, pričom sa snažil vnikat' aj jazykom do úst, poškodená sa tomuto ubránila, čím prestal vo vykonávaní súlož, začal je olizovať genitálie, prinútil ju vstať, on si ľahol na paplónovú vložku na chrbát a poškodenú rukami prinútil sadnúť si na neho a zasa do nej vnikol pohlavným údom a vykonával súlož, potom prestal a prinútil ju rukami ľahnúť si na chrbát, ľahol si na ňu, opätovne vnikol do nej pohlavným údom a vykonával súlož, následne došlo k ejakulácii, pričom poškodenej M. C. spôsobil drobné zranenia nevyžadujúce si práceneschopnosť.

Obžalovanému M. O. za to bol podľa § 199 ods.1 Tr.zák. s použitím § 41 ods.1 Tr.zák., § 38 ods.4 Tr.zák., § 37 písm.h/ Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne. Pre účely výkonu trestu odňatia slobody bol obžalovaný M. O. podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. súd uložil obžalovanému M. O. uhradiť poškodenej M. C., G.. XX.X.XXXX Z. O., trvale bytom L., F.. B.. Y. Č.. XXXX/X škodu v sume 314,40 Eur. So zvyškom nároku na náhradu škody poškodená M. C. bola podľa § 288 ods.2 Tr.por. odkázaná na občianske súdne konanie.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný M. O., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne zdôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný M. O. navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a jeho spod obžaloby okresného prokurátora oslobodiť, nakoľko skutok nie je trestným činom. Svoj návrh odôvodnil tým, že poškodenú poznal približne od augusta 2011, od tejto doby s ňou už mal viackrát pohlavný styk, čo poškodená robila za peniaze. S poškodenou M. C. aj kritického dňa mal dohodnuté stretnutie, počas ktorého došlo medzi nimi k pohlavnému styku a boli vykonané aj iné sexuálne praktiky, ale všetko dobrovoľne so súhlasom poškodenej, a to všetko za finančnú odplatu z jeho strany. K trestnému oznámeniu zo strany poškodenej M. C. došlo len preto, lebo kritického dňa nemal dostatok peňazí, čo poškodenú pobúrilo, vykričala sa naňho a prípad oznámila ako znásilnenie.

Pokiaľ v prípravnom konaní spáchanie skutku priznal, urobil to len preto, lebo mu bolo poradené, že v prípade tzv. odklonu v trestnom konaní, t.j. v konaní o dohode o vine a treste, očakával uloženie výrazne nižšieho trestu, aj keď sa ničoho nedopustil.

Keďže sa žalovaný skutok nestal tak, ako to popisuje poškodená M. C., ktorá bola opakovane vypočutá a zakaždým o tej istej udalosti vypovedala rozdielne, na svoju obhajobu obžalovaný M. O. navrhoval vykonanie nových dôkazov. Pred súdom prvého stupňa, ako to vyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania, časť ním navrhnutých dôkazov vykonaná bola, ale niektoré boli odmietnuté. Podľa jeho názoru vykonaním práve odmietnutých dôkazov, by mal súd dostatok podkladov pre spravodlivé rozhodnutie o jeho nevine.

Takýmito dôkazmi mali byť výsluchy svedkyne V. O., ktorá by mu potvrdila, že v čase, tak ako skutok ustálil súd prvého stupňa, sa nachádzal na úplne inom mieste, teda poškodená nevypovedala pravdu. Rovnako aj výsluchom svedka B. C. by sa potvrdilo jeho tvrdenie, a to ohľadne povahových a charakterových vlastností poškodenej M. C.Č.. Ďalším dôkazom, ktorého sa domáhal a vykonaný nebol, malo byť skúmanie opitosti poškodenej M. C. v čase údajného spáchania skutku, ako aj znalecké skúmanie osobnosti poškodenej, t.j. že táto má tendenciu nevypovedať pravdu. Nereálnosť tvrdení poškodenej M. C., by sa potvrdili vykonaním vyšetrovacieho pokusu. Vyšetrovacím pokusom by sa len potvrdila jeho obhajoba, t.j. že spôsobom, ako to popisuje poškodená M. C. nemohlo dôjsť ku spáchaniu skutku.

Záverom obžalovaný M. O. navrhol, aby odvolací súd sám vykonal dokazovanie opätovným výsluchom poškodenej M. C., a tak si urobil z osobného zistenia záver o tom, či sa skutok mohol stať tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa. Navyše poukázal na svoju osobu, svoje vzdelanie, predchádzajúce odsúdenia s tým, že napriek svojej osobnosti neustále vypovedal zhodne a o kladných jeho charakterových vlastnostiach svedčia nielen charakteristiky z miesta bydliska a z ústavu na výkon väzby, ale predovšetkým aj záruky dôveryhodných osôb, a to starostky obce z miesta jeho bydliska, ako aj farára z obce K., ktoré poskytovali za jeho osobu záruku v záujme nahradiť dôvody väzby a jeho prepustiť na slobodu.

Obžalovaný M. O. na verejnom zasadnutí alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, a to za účelom doplnenia dokazovania v rozsahu, ako sa toho domáhal v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. ako to navrhol v dôvodoch odvolania.

Na podklade odvolania obžalovaného M. O. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a zistil, že tento kontradiktórnym spôsobom konania v súlade s ustanovením § 1 Tr.por. vo veci vykonal rozsiahle a možno uviesť, že pri vykonávaní niektorých dôkazov, až nadbytočné dokazovanie. Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania nepochybil súd prvého stupňa, keď pri hodnotení dôkazov

jednotlivo, ako v ich súhrne, keď dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako ho popísala poškodená M. C. a ako je tento uvedený vo výroku napadnutého rozsudku.

Obhajoba obžalovaného M. O. a ním uvádzané argumenty, že s poškodenou M. C. sa poznal po dlhšiu dobu a už v minulosti došlo medzi nimi k pohlavnému styku, resp. k vykonaniu iných sexuálnych praktík, a to všetko za finančnú odmenu, bola vyvrátená práve dôkazmi tak, ako na ne poukazuje v dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvého stupňa. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vôbec sa nezakladá na pravde, aby poškodená M. C. dňa 12. mája 2012 v čase okolo 02.30 hod. v L. Z. L. „.. bola mala dobrovoľný pohlavný styk s obžalovaným M. O., resp. aby bola vykonala aj iné sexuálne praktiky, t.j. orálny styk s obžalovaným dobrovoľne.

Z obsahu trestného spisu nepochybne vyplýva, že k oznámeniu trestného činu poškodenou, resp. jej rodinnými príslušníkmi došlo dňa 12. mája 2012 v ranných hodinách, pričom poškodená M. C. v postavení svedka bola vypočutá dňa 12. mája 2012 o 10.10 hod. a jej výsluch bol zopakovaný po vznesení obvinenia obvinenému M. O. dňa 6.8.2012. Poškodená M. C. zakaždým zhodne popísala priebeh prežitých udalostí. Napokon aj pri rekognícii, ktorá sa uskutočnila dňa 13.5.2012, poškodená M. C. jednoznačne ako páchatel'a skutku označila obžalovaného M. O..

Neobstojí ani tvrdenie obžalovaného M. O., aby súd prvého stupňa sa nebol dôsledne zaoberal jeho obhajobou, t.j. že s poškodenou sa už poznal po dlhšiu dobu, a že aj v minulosti za finančnú odmenu bolo došlo medzi nimi k pohlavnému styku, resp. ku realizácii iných sexuálnych praktík. Poškodená M. C. jednoznačne uviedla, že obžalovaného až do momentu skutku nikdy predtým nevidela. V podstate od skončenia základnej školy mala dôverný vzťah so svojím priateľom a pokiaľ na osobe páchatel'a neboli pri jeho lekárskom vyšetrení zistené markantné stopy po tom, že sa bránila, odôvodnila to tým, že mala z neho strach, nakoľko obžalovaný sa jej vyhrážal, že má pri sebe nôž, aby nekričala a aby sa jeho násiliu podvolila. Z obavy o svoj život tak urobila.

Požiadavka obžalovaného M. O., aby vo veci bol vykonaný vyšetrovací pokus o nemožnosti vykonania skutku tak, ako ho popisuje poškodená M. C.Á., aj odvolací súd považuje za nutné uviesť, že takýto dôkaz vo veci nie je potrebný a ani nebolo potrebné vykonávať, nakoľko z lekárskeho vyšetrenia poškodenej M. C. je zrejmé aké zranenia a na ktorých častiach tela ich utrpela a akým mechanizmom k ich zraneniu došlo. Hodnovernosť jej tvrdení potvrdil aj znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie M.. P. A., a to nielen odborným vyjadrením, ale aj osobným výsluchom na hlavnom pojednávaní.

K požiadavke obhajoby obžalovaného, aby poškodená M. C. bola podrobená odbornému vyšetreniu a skúmaniu jej osobnosti, resp. aby bolo zisťované, v akom stave opitosti bola v čase spáchania údajného skutku, odvolací súd považuje predovšetkým poukázať na zápis o dychovej skúške zo dňa 12.5.2012 o 11.00 hod., kedy bolo zistené, že poškodená bola s 0,00 mg/l alkoholu v krvi, t.j. s negatívnou hladinou alkoholu v krvi.

Tvrdenie poškodenej M. C. o množstve požitých alkoholických nápojov nepriamo potvrdila aj triedna učiteľka poškodenej M.. W. C., ktorá navyše jednoznačne uviedla, že do spáchania žalovaného skutku poškodená M. C. patrila medzi najlepšie žiačky v triede s priemerom známok 1,00 a až v nasledujúcom školskom ročníku, t.j. po spáchaní skutku sa v štúdiu zhoršila a mala priemer známok 1,80.

Pokiaľ obžalovaný M. O. sa snažil spochybníť pravdivosť výpovede poškodenej M. C. tým, že mala páchatel'a popisovať ako osobu s ryšavými vlasmi a s vyholeným pohlavným údom, čo sa nezakladá na pravde, odvolací súd považuje uviesť, že poškodená vzhľadom na prežitý stres o niektorých skutočnostiach, a to vzhľadom aj na farbu osvetlenia, resp. až tmu na mieste spáchania skutku, nemusela všetky skutočnosti vnímať správne.

V neprospech obžalovaného M. O. ale svedčí znalecký posudok podaný Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie C., z ktorého je zrejmé, že z odobratých sterov od obžalovaného M. O. a poškodenej M. C. bolo zistené, a to z výsledkov DNA analýzy, že zmiešaná biologická stopa, pochádza od dvoch osôb, a to poškodenej M. C.Č. a obžalovaného M. O..

Len pre doplnenie a zvýraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu a z dôvodov doplnenia odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolací súd dodáva, že vzorka na DNA a K + C od poškodenej M. C. bola získaná odobratím materiálu z pošvy, a to gynekologičkou M.. A. L. dňa 12. mája 2012 o 5.36 hod. a preto nemôžu existovať žiadne pochybnosti o spojení pohlavných orgánov obžalovaného a poškodenej.

Za súlož podľa ustálenej súdnej praxe treba pokladať spojenie pohlavných orgánov muža a ženy, pričom stačí, ak dôjde len k čiastočnému vsunutiu pohlavného údu muža do pošvy ženy. Takéto spojenie pohlavných orgánov je považované za znásilnenie v dokonanej forme, a to bez ohľadu či došlo k pohlavnému ukojeniu. Poškodená M. C., ako aj obžalovaný M. O. zhodne pritom uviedli, že obžalovaný M. O. sa ukojil mimo pošvu poškodenej.

Výsluchy svedkov V. O. Q. B. C., ako aj opätovný osobný výsluch poškodenej M. C. pred odvolacím súdom, vzhľadom na dostatok jednoznačných dôkazov svedčiacich v neprospech obžalovaného M. O., nepovažoval za nevyhnutné a potrebné vykonávať ani odvolací súd a ich vykonanie odmietol.

Snaha obžalovaného vykresliť svoju osobu v lepšom svetle s tým, že v jeho prospech už v štádiu prípravného konania dôveryhodné osoby, a to starostka obce a farár z obce K. dávali záruku za nahradenie väzby nad jeho osobou, resp. že je kladne hodnotený nielen z miesta bydliska, ako aj z výkonu väzby, odvolací súd uvádza, že tieto skutočnosti boli správne a v súlade so zákonom zohľadnená pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu.

Obžalovaný M. O. sa žalovaným konaním dopustil dvoch zločinov, a to tak, ako to ustálil okresný súd vo výroku napadnutého rozsudku, na čo odvolací súd v celom rozsahu poukazuje a ničím viac nedopĺňa. V taktom prípade v súlade s ustanovením § 41 ods.1 Tr.zák. a § 38 ods.4 Tr.zák. pri prevahe priťažujúcich okolností obžalovanému M. O. hrozilo uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, a preto trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov je na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, navýšený len o 4 mesiace, čo v žiadnom prípade nemožno považovať za trest neprimerane prísny.

Nepochybil okresný súd ani pri zaradení obžalovaného M. O. pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku, tento nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Výroky o náhrade škody pre poškodenú M. C. majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Suma 314,40 Eur je odškodnením poškodenej za utrpené zranenia vo výške 20 bodov tak, ako to vyplýva z odborného vyjadrenia vypracovaného M.. P. A..

Pokiaľ poškodená M. C. si uplatňovala aj ďalšiu nemajetkovú ujmu, túto škodu bližšie nešpecifikovala, ani jej výšku neuvádzala, preto ju okresný súd s týmto nárokom v súlade so zákonom odkázal na občianske súdne konanie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní obžalovaného M. O. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O väzbe obžalovaného M. O. nadriadený krajský súd rozhodol samostatným uznesením, a to pred rozhodnutím o veci samej, keď ním podanú sťažnosť proti rozhodnutiu o ponechaní vo väzbe zamietol a jeho návrh na nahradenie väzby niektorým z inštitútov umožňujúcich nahradenie väzby vzhľadom na osobu obžalovaného neakceptoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.